

SZARVAS és VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.
BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.
Felelős szerkesztő Benczúr Sándor

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hova az elő-
fizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRE 30 KRAJČAR.
Kiadó s lap tulajdonos SÁMUEL ADOLF

A kamatláb.

Nemcsak a közgazdasági köröknek, hanem az egész közéletnek figyelmét lefoglalta a maga részére a hétnek az a nagy eseménye, hogy az Osztrák Magyar bank ismét fölemelte a kamatlábat, még pedig ezuttal egy egész százalékkal úgy, hogy a hivatalos, bank kamatláb ezuttal 6 százalék.

Épen egy negyed század óta ismeretlen a hat százalékos kamatláb Magyarország közgazdasági életében. A hetvenes évek első részében amikor európaszerte pénzügyi válság dult, akkor volt érvényben időnként a hatszázalékos tétel. Azóta azonban tetemesen, leszállt a kamatozás nivója mindenütt, s már — már kezdtük állandónak tekinteni a 4 százalékos kamatozást, sőt éppen azon a fokon állottunk, hogy allampapírosaink tipurát 3½ százalékra változtassuk. Hirtelen pedig, miután már tavaly beköszöntött a drága kamatláb ideje, most olyan viszonyok alakultak hogy a hatszázalékos ráta lett, érvényessé, nemcsak nálunk hanem Németországban is.

Nyilván valóan rendkívüli viszonyoknak kellett beköszönteniök, hogy előtérbe vonulhasson a hatszázalékos kamatláb, És tényleg rendkívüli viszonyok között vagyunk, de nemcsak a közgazdasági téren, hanem még inkább a politikában. Háboru készül Anglia és Transzvaal között,

bogy ily uton egyenlítették ki a régi nézet-
eltérés a két állam között.

Maga a háboru ténye is elégséges volna arra hogy a pénzügyi életet megfélemlítse, de hogy éppen Anglia és Transzvaal kerülnek viszályba, ez kétszeresen súlyosbitja az állapotot.

Európa aranyhiányát ugyanis évek óta legtoként Transzvaal látja el, ahonnan évenként 350—400 millió forintnyi új arannyal táplálkozhatot a folyton igeu éhes európai pénzügyi szükséglet. Ha háboru tör is, akkor ezen aranyszállítmányok természetesen szünetelni fognak, s az európai pénzpiacok hirtelen fenakadnak, mert nincs mivel pótolniok a kelet Ázsiába kiszállított sok aranyat, annál is kevésbé, mert az Angol bank, melynek óriási arany készletéből mindig ki lehet vonni nehány tucat milliót, az aranykiáramlás ellenében felállította az 5% kamatláb gátját, melyet, ha kell fel. emel 8—10 százalékig is.

Ekként tehát a Transzvaali aranyáram elmaradása már egymagába is bizonyos zavart idézne elő az európai pénzpiacokon, de ezenfölül még számolni kell az aranyhiánnyal is, hogy Anglia a háboru költségeire sok száz millió értékű aranyat fog kivinni Dél — Afrikába s ezzel az amugyis kevés aranyat az ó világban még csökkenteni fogja. Olyan a helyzet, mint mikor egy vérszegény embernek nem adnak táplálékot, sőt eret vágnak rajta.

Ily körülmények között, az európai pénzpiacok méltán tartanak az elerőtlenedéstől és az arany ki áramlás elenében jogosan védekeznek a kamatláb felemelésével. Ez a jogos önvédelem hozta létre nálunk a 6 százalékos kamatláb állapotát, mely mindazon által és kinos kellemetlen.

Minden pénzügyi vállalkozásnak sőt, minjelentékenyebb üzletnek kényszerű leszerelését vonja maga után a 6 százalékos kamatláb mi annál súlyosabban érint bennünket, mert az üzleti tespedés hosszú korszaka előzte meg a mai állapotot, mely így tehát ugyszólván ki csucso-rodása az évek óta tartó bajos pénzügyi helyzetnek. Az ipart és vállalkozást a börzét és a pénzpiacot súlyos csapásként érinti a 6 százalékos kamatláb: mindszerte a régóta várt fellendülést várták ettől az őszi évadtól s most ime: az ugynevezett „háborut a kamatlábal“ kell küzdenünk, mikor előzőleg a hosszas pangás amugy is enerválta a gazdasági erőket.

A magyar közgazdaságnak minden erejét össze kell szednie, hogy elbirja a viszonyok súlyát s fentartsa a maga épségét, amíg el nem vonul felettünk a rendkívüli körülmények vihara. Ha netalán gazdasági életünknek egyik vagy másik ága talán érzékenyebbnek az ellentállásban kevésbé erősnek mutatkoznék, a többi tévezők segítsége kell, hogy rendelkezésre legyen.

SZARVAS és VIDÉKE TÁRCZAJA.

Oktober 6.)*

Kösetek koszorút illatozót, szépet,
Gyöngyharmattól ékes tiszta hófehéret! . . .
Vigyétek el messze, sötét temetőbe,
Mult időket fedő hideg emlékköre . . .
— S ha a drága sírnál hajdonfőt megálltok,
Imádkozzatok el egy halk imádságot,
Hangos zokogással, ne üsetek lármát,
Ne zavarjátok meg a halottak álmát! . . .

Hogy repül az idő! . . . Oda egy félszázad!
Mult idők kódébe vész el a gyalázat . . .
Az a fájó, mély seb beheggedt, begyógyult,
A magyar nép sorsa újra jóra fordult. —
Letépve már a lánc, megtörve a varázs,
Hosszu álom után jött a feltámadás! —
Tizenhárom hősnek vértanui vére
Dicsőséget hozott a magyar nevére! . . .

És mi újra élünk, újra nagyok vagyunk,
Szabad nemzetek közt szabadon járhatunk . . .
Súlyos rabbillincstől ninesen okunk félni,
Jogunk van küzdeni, jogunk van remélni! . . .
Szent föld a magyar föld, mindenik rögére
Mint a zápor omlott vértanunk vére,
S ez ad nekünk erőt, óh mert az nem lehet,
Hogy a magyar nemzet hiába szenvedett! . . .

*) Lapunk mult heti számából térszűke miatt maradt ki.

Minden ellenséggel bátran szembezállunk
Halálig védeni ősi szabadságunk! . . .
S ti a csatazajra a sírból kiszálltok,
Küzdő csapataink elejére álltok! . . .
Az elejtett kardot fölveszitek újra,
S rohan a magyarság vad riadót fujva! —
Rágyujt a huszárság büszke harci dalra,
Ugy megy diadalról fényes diadalra! —

. . . Hisz akkor is így volt, azon a szép napon,
Piros vérrózsáktól virító tavaszon,
A mi tizenhárom félisten vezérünk
Csatáról csatára viaskodott velünk! . . .
Diadalt arattunk fényes diadalra,
Nagy idők derültek a küzdő magyarra,
Nem volt olyan nép mely előttünk megálljon . . .
Nagy volt a magyar név az egész világon! —

. . . Aztán jöttek nehéz, nagyon nehéz napok . . .
Sötét viharfelhők ülték el a napot) —
Nemzetünknek java tömlőcökbe zárva
Készült a közelgő csúfos kinhalá ra . . .
Harci lobogónkat darabokra tépve
Szenstégtelen lábbal tapodták a földre,
Sejtettük, éreztük, hogy halálra váltunk,
Elszántan mondtuk el végső imádságunk! . . .

. . . S hogy mi jött azután, tudja minden magyar! . . .
Nehéz idő, melyet egy félszázad takar,
Melyre hogyha néha visszaemlékezünk,
Nedves lesz a könnytől még most is a szemünk!
— Magyarok, magyarok! Ifjak, honleányok! —
Öltétek fel sorba sötét gyászruhátok!

Ahítat töltse be a lelketek mélyet,
Ünnepeljétek meg a multak emlékét! . . .

Kösetek koszorút illatozót, szépet,
Gyöngyharmattól ékes tiszta hófehéret . . .
Vigyétek el messze, sötét temetőbe,
Mult időket fedő hideg emlékköre! —
— S ha a drága sírnál hajdonfőt megálltok,
Imádkozzatok el egy halk imádságot . . .
Hangos zokogással ne üsetek lármát,
Ne zavarjátok meg a halottak álmát! . . .

Nuszdek Sándor.

Konfetti.

A panaszos: Tekintetes királyi törvényszék! Ha nem tolokodás a kérésem, tessék a hallgatóságot küldeni!

Egy jó firma (a közönség sorából): Ohó . . .!
A panaszos: Tetszik tudni: kényes ügy. Férji becsületemről van szó.

Az ügyész: Indítványozom a zárt tárgyalás elrendelését.

Egy jó firma: Bocsánat: Én és kollegáim tiltakozunk. Mi vagyunk a nyilvánosság. Nekünk törvényileg biztosított jogaink vannak . . .

A jegyző: (Dühösen felugrik): Kuss!
Az elnök: Mindjárt lecsukatom: . . . Üljön le!

Egy jó firma: Köszönöm . . . Két hónap óta nem tárgyalunk egyebet, mint holmi apró-cseprő ügyeket, testi sértést és mi nehezen bár, de becsülettel kitarítottunk mindvégig. És most, amikor egy becsülettel

Nevezetesen a kormánynak kell igen éles figyelemmel kísérnie minden nyilvánulást nehogy az a depresszió a mely nyugat felől keletkezett s egyébként más államokat is ép úgy súlt mint bennünket, esetleg nagyobb bajt okozhasson közgazdaságunk szervezetében.

Ugy látszik, mielőtt átmegyünk az új évszázadba, Európa közgazdaságának még egy nagy próbát kell kiállnia.

HIREK.

— **Képviselőtestületi közgyűlést** tart f. hó 18-án (szerdán) délelőtt 9 órakor és folytatva délután 2 1/2 órakor Szarvas nagyközség a következő tárgysorozattal. 1. Az 1900-ik évi közpénztári körház ápolási és közművelődési alap költség előirányzatainak tárgyalása. 2. A Kmütz-féle bolthelyiség és lakás bérbeadására vonatkozó bérszerződés előterjesztése. 3. A 2-ik számú bazárhelyiség bérbe adására vonatkozó bérszerződés előterjesztése. 4. A Povázaai György és Kepenyés Judittal megkötött adásvételi szerződés előterjesztése — a Cultur alaptulajdonát képező üres házhelyre néve. 5. A Kohut György és Darida Erzsébet — az idősb Medvegy János és a Mrsan János szarvasi lakosokkal a község tulajdonát képező üres házhelyek iránt megkötött adásvételi szerződések előterjesztése. 6. A bika akol építési költségeinek az eadből való megtérítése iránt hozandó határozat. Egyébb időközben befolyó ügyek és előjárói előterjesztések.

— **Országos vásár** Az őszi Lukács napi vásár tegnap vette kezdetét. A tegnapi napon szokatlan mennyiségű lábas jószág volt felhajtva. Jármosökröknek s javított marháknak, s különösen a jobb növésű bika borjúnak, illő aron, nagy keletjük volt. Katonai szolgálatra alkalmas lovak szintén hamar találtak vevőkre. Ma kezdődik a belső vagy is a kirakodó vásár iparosaink nagy reményekkel hozták áruikat a vásárra mert egész nyári munkájukat most igyekeznek érvényesíteni. Hisszük hogy iparosaink — tekintve a kedvező időjárást — reményükben nem is fognak csalódni.

— **Mennyibe került a szarvasi mileniumi új templom?** A szarvasi Ag. Ev. Egyház köz és alapítványai pénztárainak számadásaira vonatkozó kimutatásból, — melyet N. t. Zvarinyi János lelkész ur. nagy gonddal készítette el — a többi érdekes adatok közül megduhatjuk azt is, hogy a szarvasi Ag. Ev. Új templom s annak felszerelése — a telken kívül — 84.883 forint 71 krba. a lelkész lak s az új iskola 168796 ft. 48 kr. s így össze 101.763 ft. 19 krba került.

— **Kedves vő** Mészáros István öcsüdi lakos f. hó 12-én hajnalban bezörgetett apósához ör. Enyedi

Sándorhoz, alig hogy beérkeztek a szobába, valami, hátrálékos adó tartozás miatt kezdtek vitatkozni, szó szó után oly éles nézet különbség támadt közöttük, hogy Mészáros István — ki megtudván azt is, hogy apósa egyes egyedül van odahaza — egy élesre fent nagy konyha késsel apósára támadt, s azt több helyen halálosan megsebezte, majd a földre teperte, s megölleken disznó kiáltások között taposni kezdte. Enyedinek kétségbe esett kiáltására elő siettek a szon szédok, s azok mentették meg, s azoknak köszönteti az öreg, hogy veje kinem oltotta az életét. Mészáros Istvánt a esendőiség csakhamar elfogta, s a szarvasi kir. Járásbírósnak szolgáltatta át a kedves vőknak e minta képét

— **Ifju Koren Pál** — kit a szarvasi ág. ev. egyház segéd lelkészül hívott meg, f. hó 15-én azaz ma az új templomban magyar nyelvű beköszöntő beszéddel fog bemutatkozni, s mához egy hétre pedig tót nyelvű beszéddel fog a hívők előtt bemutatkozni.

— **A Békésmegyei egyetemi Ifjak köre** — erre a tavévre is megalakult. Fővárosi levelezők jelentik ugyanis, hogy megyénk egyetemi ifjúsága, mely szinte szokatlan kitartással fáradozik az együvértartozás érzésének ily módon való fejlesztésével, e hó 7-én szép számban és élénk érdeklődéssel gyűlt össze a „Békésmegyei Egyetemi Ifjak Köre“ ezidei alakuló közgyűlésére. A gyűlés legfontosabb mozzanata a tisztviselői kar megválasztása volt, a melynek ez az eredménye: Elnök lett Panyiczky Lajos, alelnök Szalay Lajos, főjegyző Rozenthál Ferencz, jegyző Nagy Károly, pénztáros Szaberényi Tibor, ellenőr Kincses Elemér, haznagy Bánhegyi Géza, a kik a bölcsészethaladó főjegyzőn kívül val mennyien műegyetemi halgatók. A választmányba Nagy Ferencz Freitag János Szlovák Jenő és Prokopp Jenő jutottak. A kör legközelebbi ülése, e hó 21-én lesz, a melyen mindenképp a szűnetidei választmány tesz jelentést működéséről majd az alapszabályoknak szükséges és már elhatározott módosítását fogják keresztülvinni. — Egyetemi ifjainknak ezek évek óta tartó buzgó és eredményes együtt működését rokonszenves figyelemmel kísérjük mindenkor.

— **A múlt hó 23. és 24-én** Szarvason, az egyetemes egyházi gyámintézet s a Luther társaság ünnepélyei alkalmával megtartott offertoriumok, s az e célra megtartott táncmulatságon összesen 294 ft 27 krajcárnyi kegyes adomány folyt be. Ezen összegből az egyetemes gyámintézetnek 215 forint 50 kr., s a Luther társaságnak pedig 78 ft 77 kr. jutott. Mint legnagyobb adakozót öz. Bakay Danielné urót említjük meg, ki 50 frinyi kegyes adománnyal gyarapította a bevételek összegét.

— **Köszönet nyilvánítás.** Az október 6-iki gyászünnepe rendezése ezenél hálás köszönetet mond Lányi Anna urhölgy öngyáságának, Sárkány Imre tanár, Benka Gyula igazgató és Levius Ernő zenetanár uraknak a gyászünnepeken való szíves és hazafias közreműködésért. Valamint Szarvas város hazafias, közön-

ségének ama részvételért mellyel a gyászünnepeket sikerülté tették.

— **A szarvasi ág. ev. egyház gondnok** hivatala ez uton is tudatja az érdeklődő közönséggel, hogy a Luther társaságnak vallásos irányu kiadványai, az egyházi magtárban is kaphatók.

— **Kelet befolyása Görögországra.** Sokan és sokat intak már kelet befolyásáról a görög műveltségre. Sohasem volt nagyobb ez a hatás, mint Alexandros halálakor. Világos magyarázata van ennek a hős vezér nagy hadjárataiban. Halála után átalakult az egész görög nemzeti szellem. A görög vallás alapjai gondolkodó és nem gondolkodó emberekben egyaránt közel voltak már az összeomláshoz. Demetrios Poliorketas istenítőse bizonyítja ezt legszembetűnőbben. A különböző vallások és műveltségek e találkozásáról és kölcsönös hatásáról igen érdekesen ír a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 40. füzeté, mindig szem előtt tartva a néprajzi és néppszichológiai várossokat A görögökről szóló kötet szerzője dr. Gyemlay Gyula akadémikus. Egy-egy kötet ára díszes félbörkötésben 3 frt; füzeteként is kapható 30 krajával. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés után.

— **Fortuna otthona.** Az osztálysorsjáték utolsó húzásán a 600,000 koronás jutalom nyerevény a rendkívül szerencsés és hírneves Gaedicke A. főgyűjtőjében (Budapest, Kossuth-Lajos utca 17.) vásárolt 62551 számú sorsjegyre esett. Ezen főlárusító kifizetett már vevőinek egy 400,000 koronás főnyereményt, kétszer 100,000 koronás főnyereményt, háromszor 60,000 koronás főnyereményt. I. osztályú sorsjegyek ezen szerencsés főlárusítónál már most kaphatók.

— **Az esztendő története írásban és képből.** Mi sem kellemesebb mint vissza emlékezni az elmúlt idők történetére visszaidézni emlékünke mindazt, ami egykor érdekekkel töltött el. Mily jó az, unalmas, téli esteken a mult idők e kedves emlékeit a melyek szórakoztatnak, tanítanak egyaránt. Erre a kellemes szórakozásra csak egy eszköz van a magyar földön és ez az Ország Világ című szépirodalmi lapra való előfizetés. Ez az újság mely Magyarország legdíszesebb és legrégebb képes hetilapja, hétről hétre nemcsak előkelő munkatársaitól közöl verseket és novellákat, hanem sok esztendői gyakorlatához képest hétről hétre gyönyörű illusztrációkban és írásban ismerteti a hét aktuális eseményeit. Aki ezeket a füzeteket összegyűjti megkapja az esztendő történetét írásban és képből és egy mindig szórakoztató képes könyvre amely hatalmas kötettségbe megy, tesz olesó árba szert. Emelet élvezi az olvasó az oriasi kedvezéseket amelyeket az Ország Világ előfizetőinek nyújt. Had soroljuk fel röviden ezeket: Állandó képes regény melléklet, kéthetenként zeneközlemény legkiválóbb külföldi és hazai zeneszerzőktől, karácsonyra díszes Almanach, pompás képes kötet, melynek bolti ára 2 frt, azoukivül esztendőnkén

pikánsnak ígérkező tárgyalásban gyönyörködhetnénk, ki, akarnak bennünket küldeni. Ohó! Ez nem járja! Tiltakozunk!

A publikum: (Zsebmetszők, zsebtolvajok, kártyadominó- és kugli-kozások, gyermekfosztogatók, betörők, könyvradománygyűjtők, a fővárosból örökre kiutasított, de mindig a fővárosban tartózkodó csavargók — egyszerűen): Ugy van! Tiltakozunk!

Az elnök: No ez már még is sok!

Az ügyész: Hé! Foghazórok!

E pillanatban benyitnak a terembe Balla és Kassai detektívek, mire a hallgatóság tagjai hanyatt-homlok rohannak kifelé. A feleken kívül nem marad benn senki más, mint a „Magyar Híradó“ törvénytudós tudósítója. Bizalmi embere a királyi ügyésznek.

A panaszos: Elmoudom a do'got úgy, ahogy történt. Összekaptam a feleségemmel és csupa truccból Ós-Budavárába mentem. Gyöngédségből azonban az előszoba kulcsát magammal vittem, nehogy felébbresszem az asszonyt édes álmaiból . . .

A pénztárnál leszurkoltam egy koronát és nagy diadalmasan bevonultam Ós-budavárába, ahol Szekula igazgató ur tiszteletére javában konfettiztek.

Micsoda zsbongás! . . . Micsoda tolongás! . . . Micsoda bizámság! Ide jöjjön, Szomere ur, és meglátja, hogy bizony mégis csak boldog a magyar!

Emitt tallián ruhákba bujtatott sváb legények énekelnek vastag, korhely hangon, művészi gixerekkel; távolabb a repülő emberek végeznak étemeletnyi magasságban szédítő, nyaktörő mutatványokat; a nyílt színpadokon bohócok ugrándoznak, csinos hölgyikék táncolnak, és a publikum jól mulat!

A színpad mögött egy leendő nagykereskedő kínál-gatja áruát, hol vékonyan, hol vastagon, de mindig utálatos, fűlértő hangokon kiáltozva, hogy: „macska macska! Zsákba macs-ka!“ És a publikum ezen a hülyeségen is olyan jól mulat!

A nagy tömeg között lobogós ingujjban, színes pántlikákkal fölcifrázott kalpagban jár föl s alá a füzfa-poéták vice-királya, a naturalisztikus irány egyik vezérképviselője, Hazafi Veray János, kínál-gatva alkalmi ódáját, amelyet Szekula ur tiszteletére faragott és amely óda úgy kezdődik, hogy:

Ós-Budába

Általába

Minden ember kába . . .“

Az ódának hátulso lapján egy megrovási kalandot olvashatunk ezzel a bekezdéssel:

„Pannónia gőzmalomba

A portás riérges azonba“ . . .“ És a publikum ezeken a verseken is nagyon jól mulat.

Vén rókák, csintalan suhanócok, testett képü szírenek kisebb-nagyobb csomagokban árusítgatják a konfettit; ami a gyárosnak egy krajcárba, az előlárusítónak három krajcárba kerül.

Hja nincs a konfetti-mulatságnál pazarabb élvezet. Épen a zsákban macskát áruoló vigézet fixiroz'am amikor valaki megütötte vállamat. Hátra fordulok, s e pillanatban csak úgy szakadt rám a konfetti. Egy meg-lhetően fiatal donnanak jutott eszébe, hogy engem megírféljon . . . Nem ismer? — kérdi nevetve.

— Hogyne ismerném? Oh van szerencsém! Alázatos szolgálja! No nézze meg az ember! Hát ön mit keres itt?

— Mulatok . . . . . Egyedül?

Nem, önnel. Mert remélem, hogy együtt maradunk. Sohse föllettsen, kedves barátom: ön nem ismer, ma lát először és remélem, nem utóljára. Mert tudja meg, hogy ön régen, nagyon régen tetszik nekem!

Ne mondja . . . . . — Nyujtsa karját!

— De édes galambom! Én feleséges ember vagyok!

— Én meg férjes asszony vagyok. Összetűztem az urammal!

Én is.

— Én odahaza hagytam őt a gyerekek mellett. Kijöttem egymagam Ós-Budavárába.

— Épen úgy mint én . . . Jerünk vacsorázni.

Hm! Nem rossz! . . . De hát mit tehettem egyebet? Megvacsoráztattam az asszonykát, aztán meantem hazafelé. Igen ám! Csakhogy a jeles dama nem akart elhagyni; velem jött, sőt a kijáró kapunál belém csimpaszkodott, és szemérmatosan oda szölt hozzám:

— Üljünk kocsiba! . . . Jól van. Üljünk kocsiba.

— És hová megyünk?

— Ahová ön akarja. A mennyországba-e vagy a pokolba, az nekem teljességgel mindegy. Követem önt.

— Tessék ilyenek az asszonyok! . . .

Bérekocsit hívtam s épen be akartunk szállani, midőn a karomba csimpaszkodó asszonyosság elsikoltotta magát.

— Mi az; mi történt?

Veszve vagyunk! Jön a férjem! Meglátott bennünket.

árom rejtvénypályát, kedves, díszes nyereménytárrakkal. Mindezt meghaphatja negyedévre 2 héttel az Ország Világra előfizet. Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba IV. holt utca 7 küldendők a honnan mutatvány számokat kívánati ingyen küldendők.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáraiból rendeltek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen valamit házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.**
Henneberg G. selyemgyárai (c. és k. udvari szállító) **Zürichben.**
— Magyar levelezés Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

Népmozgalmi statisztika.

Születések. Somogyi János cseléd, leánya Mária, Vierik Mátvás napszámos leánya Mária, Janurik János napszámos fia Mihály. Palyov János napszámos fia halva született, Palyov János napszámos fia János, Gömöri Mihály napszámos leánya Mária, Kiszely András kisbirtokos fia János, Vaskor György cseléd fia Mihály, Pimiller József kisbirtokos leánya Anna, Demcsák József cipész iparos fia Lajos, Madács János napszámos fia Pál, Bencur János napszámos fia István, Gunda Pál napszámos fia János, Pencsenye Pál kisbirtokos fia Mihály, Balázs György napszámos leánya Judit, Urbancsok János napszámos fia András, Povázszy Pál szabó iparos leánya Mária, Korindesz Mihály csizmadia iparos fia halva született, Bobvos Mihály vasuti kalauz leánya halva született, Snajder Pál juhász fia Pál, Jelen Pál kisbirtokos fia Pál, Furár Pál napszámos fia Pál, Tusjak András kisbirtokos leánya Mária, Pijesovszki György cseléd leánya Mária.

Eljegyzések. Kriska Pál eljegyezte Kondacs Máriát, Medvegy György Melich Juditot, Varga János Kis Zsuzsannát, B. besek János Prjevara Erzsébetet, Kovács István Török Máriát, Kapusza István Fábri Juliannát, Peres András Benka Zsuzsannát, Pijesovszki János Kasik Máriát, Kasik István Bencur Katalint.

Egybekelték. Ványai Miklós egybekelt Medvegy Zsuzsannával.

Meghaltak. Palyov János leánya halva született, Kis Pál 2 éves, Korindesz Mihály fia halva született, Szirony András 2 hónapos, Kisgyurka Zsuzsanna 10 éves, Bobvos Mihály leánya halva született, Valach Mária 18 éves, Sárkány János 73 éves, Czibulya Mihály 18 éves, Palyov András 16 hónapos, Barca Mihály 20 éves, Deutschensmied Mária 45 éves.

No még csak ez hiányzott! A könnyelmű asszony úgy reszketett mint a kocsnya.

— Végünk van! Fússunk!

Beültünk a kocsiba, a fiakkeres a lovak közé csapott és elrobogtunk.

Az Andrassy-uton hirtelen megállt a kocs. Egy athléta termetű férfi fölszakította a kocs ajtaját, mire a szemérmes asszony karjaim közé ajult.

— Hah nyomorultak! Meghaltok mind a ketten!

— De kérem! Az én szándékaim tisztességesek voltak.

— Hallgass... Egy szót se!... Oh szegény gyermekeim!...

És az athléta a szavaknál sirni kezdett. Csak úgy potyogtak a könnyei. E megható jelenet hatása alatt menekülni akartam, de a két szarvu ember észrevette szándékomat. Egy tapodtat sem!... Épen olyan gyáva mint a milyen nyomorult vagy!... De nem, nem bántalak. Éljetek egymásnak — boldogan.

Főlélegzettem! Ebben az emberben van önérzet és szív.

— Halátlan asszony! Szivtelen teremtés! Majd visszasisz te még engemet! De már késő lesz!... Nem bántalak. Hanem a pénzt, a pénzt add ide!

— Miféle pénzt? — kértem én.

— Amit a feleségem magához vett. Háromszáz forintot. Nincs nálam! — szepegte az asszony.

Hazudsz, bestia! Elő a pénzt, különben... Hah! Talán önnél van! Igen, igen: az ur zsebében van. Nem elégszik meg azzal, hogy elrabolta a feleségemet földulta a családi szentélyemet, még a pénzem is magához vette. Hé rendőr.

C S A R N O K. Kati férjhez megy.

(Amerikai történet.)

Trapp Katinál gonoszabb nő nem szült a természet. Mintha csak Texas és Mexikó valamennyi zsémbes mérge nyelvű asszonyát egy üstben összefőzték és annak a lének a kivonatából párologtatták volna le. Maguk a véger anyák is Trapp Katival ijesztgették a gyermekeiket, mikor sirtak. Utasok, kik az őserdőkben eltévedtek, ugyancsak óvakodtak a Trapp tanyájára betérni: szívesebben hallgatták a jaguár ordítását mint a Kati örökös nyelvelését.

Szegény Teddi! Igy hívták a Kati bátyját, ki már erősen benne volt a harmincasban és a haja aggasztóan szürkülni kezdett! Nagyon szeretett volna a hugától szabadulni, de férjhez adni hasztalan erőlködött. Nem mintha Kati ellene lett volna a házasságnak, ellenkezőleg; de nem akadt férfi egész Amerikában, a ki oltárhoz merte volna őt vezetni.

Egy nap dolga akadt Trapp Teddinek a városban. Kissé megkésétt a visky mellett s a mint a ponyjára ült, hogy haza lovagoljon, már esteledni kezdett. Öreg éjszaka volt, a mint az őserdőbe ért.

Teddi nyugodtan lovagolt tovább s lova ösztönére bízta magát, mely a sötétben is kiismerte magát. A lo egyszer csak megállott. Mi volt az? Iszonyu ordítást hallott, mely velőki megreszkettette. Egy hatalmas fa mögé húzódva Teddi körülnézett.

Most már tisztán hallott és látott. Egy nagy fa lekonyuló ágai alatt egy lovas ember sötét alakját pillantotta meg. A lovas, ki csak úgy szörmentén ült a lovon, hátravetve tartotta a két karját, fejét felszegezte és ordított torkaszakadtából. Majd a lovához beszélt, majd segélyért kurjongatott.

— Halló! Hát sem ember, sem ördög a közelben, ki ezt az átkozott kötelet levágná a nyakamról? Hő! csendesen édes lovacskám, még tíz percig vagy egy negyed óráig. Adtam neked zabot, szénát, a mennyi kellett, míg magam éheztem. Állj csendesen, kincsem! Ne mozdulj, átkozott gebe! a hóhérom akarsz lenni, nyomorult csontváz? Hollá, hó!

A Teddi ponyja e pillanatban megszimatolta a pajtasát s vidáman nyertett neki. Az előszobor hallgatózott és aztán diadalmasan elkiáltotta magát:

— Ide barátom, csak egyenesen; itt vagyok!

— Jó estét, mondta Teddi ponyját oda terelve.

— Istennilyát jó este; én épen nem vagyok szerelmes bele.

— Mit csinálsz itt a fa alatt?

— Ostoba kérdés! Hát nem látod, hogy az ághoz vagyok kötve?

— Ugy, ugy! Miért nem oldod ki a hurkot?

— Együgyű fecsegés! Hiszen látod, hogy hátra van kötve a két kezem.

— Aha! bizonyosan Lynch mesterral jöttél össze, mondta Teddi hangosan felkacagva és kissé hátrább

— Az Istenért uram, ne csináljon botrányt!

— Elő a pénzt, különben r-ndört hívok. Becsukatlak mind kettőtöket. Hé! Policáj!

Féltem a botránytól. Féltem attól, hogy feleségem értesül erről a kedves kis kalandról, és ezt a kerülő a magam pénzéből adtam a meglopott férjnek 300 frtot.

A megcsalt férj zsebre vágta keservesen szerzett bankjótáimat és távozott.

Egyedül maradtunk a kocsiban; én és ő — a kedves. De még csak ezután következett a java része a dolognak. Az asszonyka elkezdett sirni, jajveszékeln. Rimánkodó hangon kiáltott utána az athlétának:

— Miska!... Édes Miska! El ne hagyj!... Jaj! meghalok! Orvost, orvost hívjanak!

Látván azt, hogy az athléta vissza sem fordul egyszerre csak kiugrott a kocsi-ból és futott utána, nem törődve a járkelőkkel, akik megbámulták.

Eddig a történet. Másnap elbeszéltem a dolgot ügyvédemnek. Mikor a kaland végére jutottam, ügyvédem legnagyobb flegmával kijelentette, hogy számár vagyok.

— És miért? — kértem én.

— Száz és egy okból, — mondja ő. Egy tervszerűen kieszelt csalásnak az áldozata. Menjen csak a rendőrséghez és a fekete albumban megláthatja a fotografiáját az állítólagos férjnek és feleségnek. És ügyvédem igazat mondott. Befontak alaposan. — Kérem ezt a gyönyörűséges párt a lehető legnagyobb szigorral megbüntetni.

Gutius.

húzódott... Ah, csak most ismerlek rád! Te vagay akasztófavirág, Cliff Bob! Hát mégis csak megcsiptek egyszer, te idegen lovak kedvelője? És ki kötött olyan szépen oda?

— A lo gazdái s a szomszédaik. Tizen rohantak rám a gazemberek!

— Értem. Valószínűleg úgy gondolkodtak, hogy ilyen uri embert különös módon kell lekötni. Azért ültettek fel a lovadra, hogy ez fojtson meg, ha beleun az állásba. De ny látszik, jól neveltetted az állatot. Már régóta vagy itt?

— Ne untass a kérdéseiddel, inkább vágd ketté már ezt az átkozott kötelet, örökké hálás leszek irántad érte. Tudod, én mindig barátod voltam.

— Oh igen! A mult nyáron is elloptad egy deresemet.

— Szóra sem érdemes. Becsületesemre, öt dollárért adtam el a gebét. Az átszállítása több pénzembe került! De most Teddi ne hagyj itt tovább beszélni!

— Jó helyen vagy ott. Jó mulatságot! Teddi elfordult és hidegvérűen tovább lovagolt.

Bob növekvő kétségbeeséssel kiáltozott utána:

— Teddi, derék Teddi, jer vissza lelkem!

Semmi felelet.

— Teddi! meg fogod bánni! Te akasztófára való gazember te!

Teddi kacagva lovagolt tovább. Már jó messze járt, mikor e szavak hangzottak hozzá a...
— Trapp Teddi ur! Én szeretem az ön hugát)

— Mi az? Teddi visszarántotta a lo... Eleinte lépésben, majd kocogva tartott visszafelé, s... pedig a legvadabb száguldásra sarkantyuzta lov... Istenem, csak addig meg ne fuladjon az az ember! Lihegye ért vissza az előbbi helyre.

— Bocsánat Cliff ur, mondta nyájasan, nem tet-szett valamit mondani?

— Trapp ur, én szeretem az ön hugát.

— És tisztességes szándékai vannak?

— Ezzel megkérem a Kati kisasszony kezét.

— Bob ur, egy ilyen előkelő uri ember ajánlata hízeltő rám nézve.

— Ugy hát vágjon le az ágról, hogy megölelhessük egymást.

Teddi elővette a kését, nagyon jól tudta, hogy Bob meg szokta a szavát tartani; e tekintetben kifogástalan gavallér volt. Egészen megindultan emelte fel a kését, de Bob közbe hálott:

— Még egy percig, ha szabad kérem; ne harkodjunk el a dolgot. Mondja csak, mennyit ad tulajdonképen a menyasszonnyal?

— Ejh, Bob ur, szerelmes emberek nem néznek hozományra. Azonban adok — ezer dollárt.

— Mit? kiáltotta Bob felháborodva, ezer dollárt! Két ezerezen alul nem csinálom a dolgot!

Teddi megharagudott. Ilyen gazember, és két ezer dollár! Ha nem éri be ezerral, hát csak maradjon ott, a hol van. Ezzel megsarkantyuzta a lovát és elvágta-tott. Egy darabig várta, hogy Bob utána kiált, azután meggondolta a dolgot és visszakiáltott:

— Bob ur, adok ezerkétszáz dollárt!

A lökötő kurtán felelt:

— Én komoly ember vagyok és nem alkudozom!

— De gondolja meg Bob ur, mi lesz önből, ha most itt hagyom.

— Határozottan megtiltom önnek, hogy magán-ügyeimbe avatkozzék!

— Lásza Bob ur, másnak nem tenném ezt; de ön nagyon tisztességes ember és jó családból származik. Adok ezeröttszáz, tetszik?

Bob feleletre sem méltatta az ajánlatot.

— Ezerhatszáz dollárt sem akar?

A Bob lova e közben lelegezte a fület a lábai körül s egy lépéssel előbbre ment. A félig akasztott ember már csak a lábával tudta magát a lovon tartani.

— Bob! kiáltotta Teddi a legnagyobb izgatottsággal, ön nagyon kizsákmányolja az én helyzetemet! Ezerhatszáz, tetszik? Adok még hozzá egy pár vadász-csizmát, egészen új; nekem kicsiny, de önnek kisebb lába van.

— Ezerhatszázötven, a csizma, meg egy új nyereg, hangzott hörögve a Bob összeszoruló torkából.

— Isten neki! kiáltotta Teddi, és levágta leendő sógorát.

Cliff Bob a fübe esett, de gyorsan összeszedve magát, megdörzsölte a nyakát és nagyot húzott a Teddi pálinkás butykosából. Azután jókedvűen lovagoltak a közelf tanyára.

Igy jutott Trapp Kati férjhez és Teddi a régóta esengett sógorhoz.

B. pest.

Nyiltér.*

Mint hogy a tavasz előrehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

M O H A I

ÁGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert ocsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt, mert dus szénadtartalmával fogva, specificus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífoid-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhuratot gyermekeknek és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénávanál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, hűgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borviz. —

A mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskúty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Helybeli főraktár:

Csapó Soma fűszerüzletében, ahol minden bel- és külföldi vizek friss töltésben kaphatók.

24—24.

Ezen rovatban közöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő.

99/899.

Arverési hirdetmény.

A mezőturi ipartestület tulajdonát képező Zöldfa-féle sarok épület, vendéglő helyiségnek 1900 ápril. 24—1903 ápril. 14-ig tehát három évre terjedő idő tartalomra 1899 évi október 25-én délelőtt 8 órakor az ipartestület hivatalában nyilvános árverés útján bérbe fog adni.

A kikiáltási ár, az előbbeni hasznóbérllet 380 forint.

Az árverezni szándékozók tartoznak 120 forint bánom pénzt az árverező bizottság kezéhez letenni.

Az árverezési valamint hasznóbéri feltételek az Ipartestületi Elnökségnél bár mikor megtekinthetők.

Kelt Mező-tur. 1899 október 4-én.

Aba Károly

ipt. jegyző.

Kuth Károly

ipt. elnök.

Kékkő.

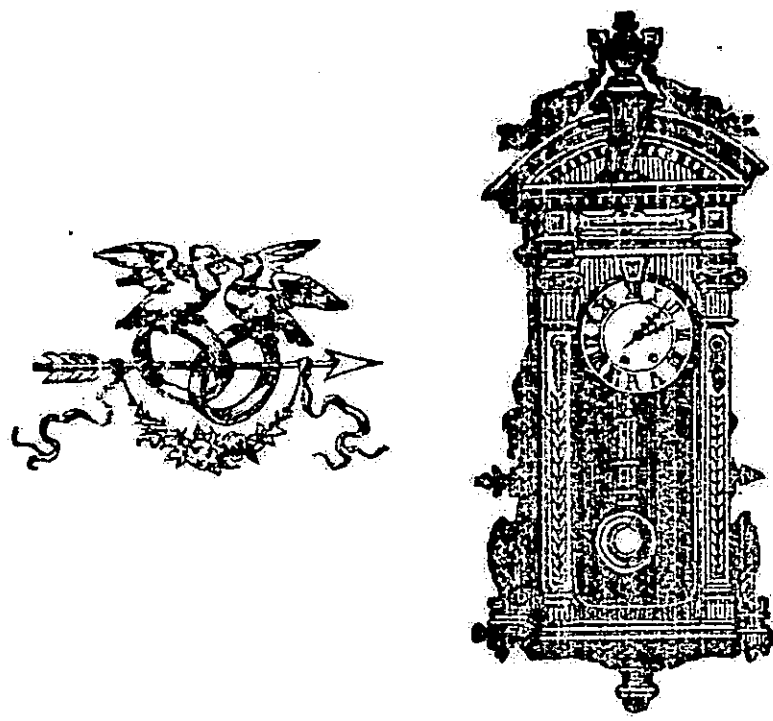
Vetőmagnál nélkülözhetetlen, legolcsóbb napi árban

CSAPÓ SOMA

fűszerkereskedő

Szarvason.

2 évi jótállás

A magyar kir. fémjelző hivatal által hitelesített arany órák és ékszerek

Szép Márton

órás, ékszerész és látszerésznel

Szarvas

(Szt. István kir. u.) jutányos árban kaphatók.

Nagy raktár valódi „Genfi” és „Glashütte” zsebrórákban, valamint fali és ébresztő órákban. **Orajavitások, arany műves munkákat, ugyszintén villanycsengők szerelését** és javítását hallatlan olcsón és pontosan eszközöl **2 évi jótállás** mellett. Nagy választék valódi **tajték pipák és szemüvegekben.**

2 évi jótállás

Bakay Géza Amerikai

oltvány és szőlő telepén

közvetlen a város alatt

folyó hõ 19-étõl, csütör-

tõktõl kezdve téli szõllõ

lesz eladandó, ezenkívül

30 fajban fás és zöld

oltványok

ADATNAK EL.

HIRDETÉSEK

jutányos áron felvétetnek a

„SZARVAS és VIDEKE”

kiadóhivatalában.